

УДК 378. 02

INFORMATION TECHNOLOGIES AND LEARNING METHODS IN
VOCATIONAL EDUCATION
ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ
ОСВІТІ

Vyshnevetska L. /Вишневецька Л.Г.

teacher / викладач

Vyshnevetski V. /Вишневецький В.В.

teacher / викладач

Municipal Institution «Uman Taras Shevchenko Professional College
Of Education and Humanities of Cherkasy Regional Council»
33, Nebesna Sotnia, 20 300

КЗ «Уманський гуманітарно-педагогічний фаховий коледж
ім. Т.Г. Шевченка Черкаської обласної ради»
вул. Небесної Сотні, 33, 20 300

Анотація. У роботі маємо на меті показати особливості використання інформаційних технологій у закладах вищої освіти. Визначено переваги застосування електронного навчання майбутніх вчителів музичного мистецтва в умовах дистанційного навчання та надзвичайні їх можливості у самостійному засвоєнні знань, умінь, навиків.

Ключові слова: інформаційні технології навчання, дистанційне навчання, аудиторні та електронні форми викладання, телекомунікаційні технології, майбутні вчителі музичного мистецтва.

Вступ. На сучасному етапі соціальних і технологічних перетворень однією з вимог до всіх учасників навчального процесу у закладах вищої та передвищої фахової освіти є готовність майбутнього **вчителя музичного мистецтва** до використання інформаційно-комунікаційних технологій, комп'ютеризованих систем у дистанційному навчанні та професійній діяльності. Виокремлюють рівні готовності до використання інформаційно-комунікаційних технологій (Г. Козлакова):

- власний рівень володіння комп'ютеризованими технологіями;
- уміння безпосередньо використовувати їх у професійній діяльності;
- уміння підвищувати свій фаховий рівень за допомогою засобів Internet [1].

Основний текст.

Важливим елементом готовності майбутнього **вчителя музичного мистецтва** до використання інформаційно-комунікаційних технологій є:

- теоретична підготовка з галузі музичних знань;
- практичні уміння викладача організувати і провести навчальне заняття з музичного мистецтва за допомогою комп'ютерних засобів і технологій;
- підготувати навчальне заняття за дистанційною формою навчання;
- застосувати фірмові розробки електронних навчальних посібників;
- створити власний електронний навчальний посібник з музичної дисципліни;
- запровадити освітній Web-сайт з метою поглиблення власної наукової і викладацької компетентності.

Для ефективного використання у навчальному процесі сучасних інформаційно-комунікаційних технологій викладач музичного мистецтва повинен володіти певними специфічними *вміннями* (М. Жалдак):

- застосовувати сучасні інформаційно-комунікаційні технології у підготовці, аналізі, коригуванні навчального процесу;
- управляти навчальним процесом і навчально-пізнавальною діяльністю здобувачів освіти;
- добирати найраціональніші методи і засоби навчання;
- враховувати індивідуальні особливості здобувачів освіти, їх нахили і творчі здібності;
- поєднувати традиційні методичні системи навчання із новими інформаційно-комунікаційними технологіями[1].

Упровадження у навчальний процес вищої школи нових інформаційних технологій є об'єктивним процесом розвитку освіти. Однак вони не повинні використовуватися педагогами бездумно, оскільки жодну з технологій не можна вважати універсальною: кожна з них у різних ситуаціях дає різні результати, і це необхідно враховувати при їх виборі.

Інноваційні технології у **закладі вищої освіти** – це технології, засновані на нововведеннях:

- організаційних (пов'язаних із оптимізацією умов освітньої діяльності)
- методичних (спрямованих на оновлення змісту освіти та підвищення її якості).

Інноваційні технології дозволяють:

студентам

- ефективно використовувати навчально-методичну літературу та матеріали;
- засвоювати професійні знання;
- розвивати проблемно-пошукове мислення;
- формувати професійне міркування;
- активувати науково-дослідницьку роботу;
- розширювати можливості самоконтролю отриманих знань;

викладачам

- оперативно оновлювати навчально-методичну літературу;
- впроваджувати модульні технології навчання;
- використовувати імітаційні технології навчання;
- розширювати можливості контролю знань студентів;
- *у цілому*
- удосконалювати якість іноваційних технологій підготовки майбутніх вчителів **музичного мистецтва**[2].

Принципова новизна, внесена комп'ютером в освітній процес, – інтерактивність, що дозволяє розвивати активні форми навчання. Саме ця нова якість дозволяє сподіватися на ефективне, реально корисне розширення самостійної навчальної роботи студентів.

Одним із важливих завдань освіти є створення системи відкритої освіти, яка забезпечить загальнонаціональний доступ до освітніх ресурсів на базі технологій дистанційного навчання.

Застосування телекомунікаційних технологій дає можливість створити якісно нове інформаційне освітнє середовище без меж та з можливістю організації глобальної системи дистанційного навчання.

З точки зору педагогічної теорії дистанційне навчання викликає зацікавленість як система, яка дозволяє найбільш змістовно реалізувати сучасні вимоги до освіти: гнучкість організаційних форм, індивідуалізація змісту освіти, інтенсифікація процесу навчання та обміну інформацією.

Технології електронного навчання можуть застосовуватися при різних формах навчання:

- ✓ *при очній та очно-заочній формі* – вони допомагають організувати самостійну роботу та проводити безперервний моніторинг навчального процесу;
- ✓ *при заочній формі* – інформаційні технології є основною формою подання матеріалу, сприяють виробленню навичок практичної роботи, допомагають організувати моніторинг навчального процесу.

Принцип поєднання *аудиторних* та *електронних* форм викладання – впровадження змішаного навчання – забезпечує можливість поєднання в навчальному процесі кращих якостей різноманітних форм навчання.

Аудиторне навчання – забезпечує соціальну взаємодію, від якої вони отримують задоволення, спілкуючись безпосередньо (студент – викладач – студент). Такий різновид навчання пропонує звичні для студентів методи: створюється інтерактивний освітній простір, в якому студент може перевірити свій рівень знань, мати зворотній зв'язок із викладачем щодо правильності відповідей та отримати відповіді на не з'ясовані питання.

Електронне навчання (e-learning) – дозволяє змінювати темп, час, місце навчання та пропонує максимальну площину гнучкості та зручності для навчання студентів. Позитивним при застосуванні електронного навчання є можливість організації безперервного моніторингу.

Детальний аналіз елементів моніторингу (академічна активність (ступінь опрацювання теоретичного матеріалу, систематизованість отриманих практичних навичок, самоконтроль, ступінь творчого підходу до вивчення матеріалу (участь в обговореннях на форумі, переписка із тьютором), змістовий контроль, результати практичних завдань, підсумковий контроль) дозволяє контролювати рівень якості на всіх етапах навчання, а не лише на момент атестації, як було при застосуванні традиційних схем навчання[3].

Технології **електронного навчання** мають свої *переваги*: змінюються функції викладача і студента (викладач виконує функції консультанта-координатора, а не виконує інформативно-контролюючу функцію, студенту ж надається можливість самостійно вибирати шляхи засвоєння навчального матеріалу).

Із появою електронних видань і віртуальних навчальних лабораторій у практичних заняттях з'явилась можливість швидко отримувати інформацію,

що надає можливість розвивати форми індивідуальної самостійної роботи студентів.

Сьогодні більшість **закладів** вищої освіти прагне модернізувати систему освіти на основі широкого використання інформаційних і комунікативних технологій, які пропонують нові перспективи та надзвичайні можливості для навчання. Інформатизація освіти асоціюється із пірамідою, основа якої – нові електронні освітні продукти.

Навчальні електронні видання та ресурси забезпечують запрограмований навчальний процес. Електронні навчальні посібники являють собою систематизований матеріал у межах програми навчальної дисципліни з музичного мистецтва, на меті яких – вивчення предмета з нуля до межі предметної сфери, визначеної програмою навчання, та націлені на підтримку роботи та розширення можливостей викладача і самостійну роботу студента.

Висновки.

Ринок професійних електронних освітніх ресурсів у **закладах вищої освіти** створюється силами викладачів. Заклад вищої освіти при розробці ресурсів керується крім стандарту ще і своїми внутрішніми потребами, наявністю лабораторної бази, наявністю висококваліфікованих фахівців як у галузі музичного мистецтва, так і у сфері, пов'язаній із розробкою електронного освітнього ресурсу в цілому.

Результатом впровадження комп'ютерних технологій в навчання є різке розширення самостійної навчальної роботи студентів, яка дозволить розвивати активно-діяльнісні форми навчання. Інноваційні технології забезпечують підвищення якості освіти а, отже, конкурентоспроможності вузу на ринку освітніх послуг.

Література:

1. Кораблёв А. А. Информационно-телекоммуникационные технологии в образовательном процессе / А. А. Кораблёв // Школа. – 2006. – № 2. – С. 37–39.
2. Пащенко М.І., Красноштан І.В. Інноваційні технології навчання: словник-довідник. навчальний посібник. – Умань: ПП Жовтий, 2016. – 194 с.
3. Селевко Г. К. Альтернативные педагогические технологии / Г. К. Селевко. – М.: НИИ школьных технологий, 2005. – 224 с.

Literature:

1. Korablyov A. A. Information and telecommunication technologies in the educational process / A. A. Korablyov // School. – 2006. – No. 2. – P. 37–39.
2. Pashchenko MI, Krasnoshtan IV, Innovative learning technologies: a dictionary. Tutorial / MI. Pashchenko. - Uman: PE "Yellow", 2012. - 194 p.
3. Selevko H.K. Alternative pedagogical technologies / H.K. Selevko. - M.: Research Institute of School Technologies, 2005. - 224 p.

Abstract. In the work, we aim to show the peculiarities of using innovative technologies in a higher educational institution, the advantages of using electronic learning in various forms of education and their extraordinary possibilities.

Keywords: information learning technologies, distance learning, classroom and electronic forms of teaching, telecommunication technologie.